

متن پرسش

با سلام خدمت استاد محترم: در مورد توحید ماه رجب و ماه شعبان. توضیحات و کلیپ های بسیار خوبی از مجموعه شما هست. ولی در مورد ماه ذلحجه، چیزی در دسترس نیست. اگه ماه رجب فنا بود و احدی بود و نفی کثرات و ماه شعبان بقا بود و واحد و تجلی به اسما و صفات، توحید ماه ذلحجه چه نوع توحیدی است؟ اگر امکانش هست توضیح کاملی ارائه نمایید ممنون می شوم. سوال دوم: در مبحث احدیت جمع اسما ذاتی که می گویند لا شرقی و لا غربی، جایی خواندم که یعنی ظاهر و باطن یکی شود، سر و علن یکی شود. این را هم متوجه نشدم یعنی چی؟ چه تفاوتی است بین اینکه سر و علن یکی شود با جایی که فقط حق فقط در صحنه هست و یا حق به خلق در صحنه هست.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. حقیقتاً توحید ماه ذی الحجه توحید فنایی و عرشی است به همان معنایی که کثراتها در وحدت فانی می شود و انسان به وسعت کثراتها در هویت وحدانی خود را در عالم می یابد به همان معنای معجزه آسای دعای عرفه حضرت سیدالشهداء «علیه السلام» که چگونه به جزئی ترین اجزای بدن اشاره می فرمایند و همه را در توحید فنایی و عرشی مدّ نظر قرار می دهند تا آن که عالم آینه نور وحدانی حضرت معبود شود و ما بمانیم و توجه تامّ و تمام به جلوات او. ۲. آری! وقتی هویت اسمائی «لا شرقی و لا غربی» شد آنچه می ماند نور است به جامعیت احدی. لذا همه چیز هست و هیچ چیز نیست مانند نور بیرنگ. در این مورد خوب است به مباحث مطرح شده در شرح «برهان صدیقین» که روی سایت هست رجوع فرمایید. موفق باشید